

Sabahudin Hadžialić

Zemlja bez identiteta...?¹

Identitet bez zemlje...?

Konsensualnost kao *nemoguća* misija?² ...II dio

Od religije se ne može pobjeći, ali...³

U potpunosti podržavajući rečenicu uvaženog mađarskog teologa András Máté-Tótha: “Kada crkve s pravom zahtijevaju lustraciju društva, onda to mogu činiti vjerodostojno samo nakon otkrivanja svojih vlastitih krivih odluka i korupcija⁴ ne mogu a ne nagovjestiti činjenicu da nam valja, još od uobličavanja crkve kao temeljnog tumača religioznih usmjerenja, razlikovati Crkvu od Boga.

Kako?

Stevo Žigon⁵ je u intervjuu Televiziji BK u Srbiji 2002.g., obračavajući se popu, koji je zajedno učestvovao sa njim⁶ u emisiji rekao sljedeće „,Vi ste u ime

¹ I dio esejističkih promišljanja o Međunarodnom znanstvenom skupu održanom u Sarajevu 3-4.02.2012.g.

² O Zborniku radova s Međunarodnog znanstvenog skupa²: *BOSNA I HERCEGOVINA – EVROPSKA ZEMLJA BEZ USTAVA* - Znanstveni, etički i politički izazov (Nakladnici: FRANJEVAČKI INSTITUT ZA KULTURU MIRA U SPLITU, SYNOPSIS, d.o.o.-Sarajevo_Zagreb, 2013.g.)

³ „Veliki je protestantski teolog, Paul Tilich, religiju definirao kao ono što nas se bezuvjetno tiče? Njegova definicija-izrasla iz drevne aristotelovsko-skolastičke vizije javstva u kombinaciji s idejama suvremenog egzistencijalizma Camusa, Sartra ali i Kierkegarda – označava religiju kao ono od čega čovjek ne može pobjeći ili, pozitivno izrečeno, ono o čemu ili od čega sve pronalazi temelj postojanja i supostojanja.“ (Ibid, str. 58. I str.59., autor András Máté-Tóth, mađarski teolog i religijolog)

⁴ Ibid, str.63.

⁵ Jedan od najpoznatijih glumaca ex-Yu (1926-2005)

⁶ Info <http://www.lupiga.com/vijesti/video-sam-da-laze-stevo-zigon-o-religiji> odnosno direktno na YOU TUBE: <http://www.youtube.com/watch?v=uMkrsvew8-A>

svoga Boga pobili Inke, Indijance, Maje ... Nemojmo se zavaravati, Crkva je nešto drugo od onoga što je Bog ... Crkva je najdalje od Boga“ odnosno i u mom promišljanju iz 2010.g. se može pronaći sličan navod: „Nijedna religija ne veliča nasilje, ali je zaista mnogo nasilja učinjeno baš u ime religije!“⁷

Bilo je zaista potrebno mnogo vremena da Crkva prizna „vlastite grijeh“ suočavajući se sa blagodetima moderne civilizacije kao što su „ljudska prava, sloboda religije, da se čak i ateizam može razumijevati kao opravdana kritika krivog naviještanja i ponašanja Crkve“⁸ ali i homoseksualizam⁹.

No, bez obzira na sve navedeno, još će mnogo vode proteći dok „majmunu ne bude samo dovoljna banana od Vatikana do Irana“¹⁰ jer bih želio bih da mi bude dozvoljeno navesti sljedeći citat još iz 2001.g. odnosno iz 2004¹¹.g.:

„ODGOVOR JE JEDNOSTAVAN

Zbog čega sve ovo? Metodologija, nauka mogućeg je neumoljiva. I kada pomislim da se ništa od svega ovoga nije moralo desiti, ne želim tražiti odgovore tamo gdje ih nema, već jednostavnom riječju odgovoriti na pitanje-KAKO? Jer i cilj nije bio ništa drugo do licemjerna želja pojedinaca željnih manipulacija ljudskim dušama ovih prostora da uobliče južnoamerički model življenja narodima ovdašnjim.

Zbog čega je toliko droge na ulicama Sarajeva, Zenice, Tuzle, Bugojna, Travnika, Banje Luke, Mostara, Čapljine, Posušja...?

Odgovor je jednostavan.

I cilj to jeste bio. Omogućiti totalno bezvlašće, i proizvesti situaciju u kojoj će sve postati moguće. O, kako su dobre učitelje imali. Sve one što bjehu izopćeni sa ovih prostora još pedesetih godina...Vratiše se u predvečerje ratova i donesoše plan! Ne plan. Osvetu! Da, osvetu zbog svega onoga što njima bješe učinjeno u mladosti grijeshnoj. Upropastiti okoliš. Čovjeka. I zemlju. Bosnu i Hercegovinu. Učiše se na južnoameričkim suludim snovidjenjima koja još egzistiraju. Donesoše pošast ludila koje obuhvati širinom svojom ovdašnje prostore.

⁷ Sabahudin Hadžialić - Knjiga aforizama i misli (dio Trilogije: poezija, priče i aforizmi) NEDOVRŠENE DUŠE (Izdavač DHIRA Verlag, Švicarska, 2010.g.)

⁸ Zbornik radova s Međunarodnog znanstvenog skupa⁸: BOSNA I HERCEGOVINA – EVROPSKA ZEMLJA BEZ USTAVA - Znanstveni, etički i politički izazov (Nakladnici: FRANJEVAČKI INSTITUT ZA KULTURU MIRA U SPLITU, SYNOPSIS, d.o.o.-Sarajevo_Zagreb, 2013.g.)...str.63.

⁹ Info: <http://dnevnik.hr/vijesti/svijet/papa-crkva-se-ne-smije-mjesati-u-zivote-homoseksualaca---303713.html>

¹⁰ Dubioza kolektiv: <http://www.youtube.com/watch?v=FZZJeMKJV3M>

¹¹ Časopis MOST, Mostar“MOST” broj 139 (50)..juni/lipanj 2001.g. i 2004.g. - Sabahudin Hadžialić - knjiga eseja: „Organi(zirana)zovana anarhija“ (2004.g.,BiH, izdavač autor)

Zbog čega dojučerašnji prosjaci preko noći postadoše vladari naših duša?

Odgovor je jednostavan.

Laž! Da, priča o ugroženosti vitalnih nacionalnih interesa postade njihova besa. Riječ bez pogovora odrasla u strahu sopstvene sujete. Laž koju gebelsovski ponavljaše hiljadama/tisućama puta. Laž o zelenoj, plavoj i crvenoj boji koje zajedno i ne mogu ništa drugo dati do učmalo sivilo nestanka jedne od njih (ili čak svih zajedno?). A kolorit? Njega nema i nikada ga bilo nije. Njihova je jedina prava. Istina.

Zbog čega korupcija objedini ljudske spodobe što štitonošama novoga oblika demokratske misli se nazvaše?

Odgovor je jednostavan.

Tamo gdje svi kradu, nitko ne krade. I krug je zatvoren. Nemilosrdno zatvoren kako bi isisao i posljednju želju pravednika ka boljem životu. Onome što vodi ljudskome kraju gdje neće biti žala za promašenim godinama življenja. Uzeše mi dekadu. Deset godina patnje su jednim pokretom, potezom gumice, jednostavno izbrisali. I kada nada ponovo pokuša stvoriti kreaciju same sebe, javiće se ponovo, suludi u svojoj nakani da ubiju čovjeka u meni.

Zbog čega poslušni u prve redove?

Odgovor je jednostavan.

Ne dozvoliti da itko, što naznaku sopstvenih stavova imaše, skeptičnost vlastitu pokaže. Razlog? Ne dovoditi u pitanje riječi vođe. Stavove vođe. Mišljenje vođe. Jer Vođa je narod. A on, pojedinac što ga vođom zovu, je samo izvršilac narodnih želja. Realizator vjekovnih/stoljetnih želja za konačnim oslobadjanjem od samoga sebe. Jednom riječju- umiranjem.

Odgovor je jednostavan.

Ne složen, već zbilja jednostavan. Onog trenutka kada opći interesi budu daleko iznad pojedinačnih tada ćemo konačno prestati služiti NJIMA. Onoga trenutka kada...Do tada ću pokušati boriti se djelom da konačno postanem dio općeg dobra, a ne šutnjom orvelijanskog doba, pojedinačnim težnjama usmjeren. I kao što pjesnik reče «da li će sloboda umjeti da pjeva kao što su sužnji pjevali o njoj...?», slobodi to neću dopustiti, jer valja mi živjeti za taj dan. Dan nekih budućih generacija uobličen u temeljima sadašnjosti. Dan dobrih ljudi. Dan istine i pomirenja.

*Dan kada neće biti važno KO SI ,već **KAKO** radiš unutar sopstvenog poslanja. Radi sebe samoga. Unutar cjeline što se društvom zove.“*

Mislim da upravo u navedenom i religija može mnogo uraditi, pardon crkva, kako bi, unutar međureligijskog dijaloga, usmjerila ono najbolje iz naroda bosanskohercegovačkog, bez obzira bili ljudi koji ga čine „zeleni, crveni i/ili plavi“ (nimalo ne želeći biti „unitaristom“ ni po koju cijenu) sa ciljem dobrobiti svih nas.

Upravo kako i navode András Máté-Tóth - Mario Vukoja: „Crkva i druge religijske zajednice danas imaju priliku u društvu živjeti i djelovati aktivno, kreativno, nesebično i profesionalno.“¹² Međutim, pokušajmo razložiti navedene misli i objasniti ih na konkretnim primjerima – koje izvanredno predočava uvaženi kolega Boris Dežulović u tekstu u dnevnom listu „Oslobođenje“ od 24.10.2013.g.¹³ naslova **Muslimani primitivni ili katolici nisu**: „Zvao me nekidan u dva iza ponoći Kožo da ispriča vic. Ima on taj običaj, zovne u gluho doba noći iz kafane da ispriča vic.

Elem, ulovio reis zlatnu ribicu, pa ga ova, sve po kanonima žanra, zamolila da je pusti, a zauzvrat da će mu ispuniti dvije želje. “Želio bih”, osvrnuo se ovaj oko sebe, pa šapnuo ribici, “da više nisam reis.” “Nema nikakvih problema, ništa lakše”, rekla zlatna ribica i uzela mu Kur’an iz ruku. “I šta, sad više nisam reis?!?”, iznenadio se on. “Jok”, odgovorila ribica. “A koja ti je druga želja?” “Druga želja”, spremno će ovaj, “da imam palaču svu od zlata, skupa auta, lijepe žene i bruku para, a da ne radim baš ništa!”

“E jebiga”, reče ribica, pa mu vrati Kur’an. “Što me zajebavaš?”

Gornji vic, po tumačenju stražara islama, klasični je primjer islamofobije, i zgodan uvod u našu današnju hutbu. Dakle, islamofobija. Jesu li zaista vicevi o dvoličnim reisima i hodžama islamofobni? Stražari političke korektnosti reći će kako su takvi vicevi certifikat stereotipa, ali što kad nema zlatne ribice? Jesu li stvari bez zlatne ribice išta smješnije? Gdje, naime, prestaje vic, a počinje taj, kako se zove, stereotip?

Prolistajmo zajedno novine posljednjih mjeseci. U bajramskoj hutbi prije koji dan jedan se imam u Jemenu osvrnuo na problem seksualnog zlostavljanja djece u provincijskim džematima, pa mrtav-hladan objasnio kako je silovanje za malodobnu djecu mnogo manja trauma nego – razvod roditelja! Jemenski je imam, istina, kazao kako nije lijepo kad islamski učitelji siluju djecu, ali i upozorio da valja uzeti u obzir kako takva djeca nemaju ljubav kod kuće, pa je traže kod svojih vjerskih učitelja, tjerajući ih u napast. “To je dijete izgubljeno”, rekao je imam, “i onda uvlači drugu osobu u to”.

¹² Ibid, str.74.

¹³ Prenosim cijeli tekst jer je eklatantan primjer razularenosti crkvenih vjerodostojnosti pojavnog:
<http://pescanik.net/2013/10/jesu-li-muslimani-primitivni-ili-katolici-nisu/>

Svega koji tjedan ranije, predsjednik većinski muslimanske Indonezije Susilo Yudhoyono šokirao je svijet javno pohvalivši jedanaestogodišnju djevojčicu koja je odlučila roditi dijete začeto kad ju je silovao očuh. “Zamolio sam ministra zdravstva da osobno pazi na njeno zdravlje”, rekao je predsjednik Yudhoyono, a ministar je bogami i pripazio: djevojčica je nakon poroda bez pristanka obitelji – sterilizirana! Šokantna priča iz Indonezije stigla je svega koji dan nakon što je jedan katarski šejh javno izjavio kako je “od silovanja djevojčica od strane njihovih vjerskih učitelja mnogo gori zločin kad te djevojčice abortiraju”.

O odnosu prema ženama u islamskom svijetu govori i vijest iz saudijskog Al Bahaha, gdje je jedan vjerski vođa u ramazanskoj hutbi opravdao seksualno nasilje, javno upitavši “koliko često vidimo djevojke kako hodaju uokolo u provokativnoj odjeći?”. “One izazivaju u muškarcima najgore instinkte koji u konačnici rezultiraju seksualnim nasiljem, pa bi trebale pogledati duboko u svoju savjest i zapitati se: jesmo li ovo same tražile?”, rekao je on, ne propustivši se obrusiti i na “žene koje ne čiste svoje domove i poslužuju svojim muževima hladna jela”.

Na meti pravovjernih muslimana nisu, međutim, samo domaće žene: nedavno je jednu strankinju u iranskom Mashhadu vjerska policija uhapsila jer se na ulici pojavila otkrivenog lica, dok je trudnica iz Francuske prošla mnogo gore – u Teheranu je izgubila dijete, pretučena od grupe muškaraca samo zato jer nije nosila nikab.

Samo jedna stvar u islamskim je zemljama gora nego biti žena: biti, naime, kršćanka. Vlasti u Iranu nedavno su objavile kako je “vojnici blizak Al-Qaidi” uhapšen dok se pripremao da na blagdan Velike Gospe napadne katoličke vjernike u katedrali Majke Božje u Urmiji, na sjeveru zemlje. Prije koji tjedan, pak, vlasti u Egiptu uhapsile su visoko pozicioniranog pripadnika Muslimanske braće koji je u automobilu vozio tri hiljade primjeraka Biblije natopljenih benzinom i spremnih za javno spaljivanje. Istog dana, mediji su objavili kako je na lokalnim izborima na jugu Turske pobijedio kandidat radikalnog islamskog Nacionalnog fronta, poznat po zalaganju za zabranu kršćanskih bogomolja i izjavi kako su kršćanske procesije “okupacija Turske”.

Na meti islamskih vjerskih vođa nisu, jasno, samo kršćani. Jedan je imam u Ujedinjenim Arapskim Emiratima nedavno, povodom obljetnice oslobođenja Auschwitz, ustvrdio kako je “Holokaust židovska izmišljotina”, a drugi, u Libanonu, tim se povodom na džumi pojavio s nacističkim kukastim križem oko nadlaktice.

I sve to samo u posljednjih nekoliko mjeseci!

Je li ovaj slučajni uzorak, nakon svega pola sata gugljanja po internetu, dovoljan da se zaključi kako je islam nazadna religija? Ili, da preformuliram pitanje, koliko je sati gugljanja točno potrebno da se stotine sličnih priča i primjera ne računaju u titranje stereotipa, već u ozbiljne argumente?

Da je, recimo, riječ o primjerima iz zapadnog svijeta, bi li muslimani imali pravo reći kako je katolička vjera nazadna i primitivna? Napravimo mali eksperiment: umjesto imama, hodža i šejha, stavimo biskupe i svećenike, pa pogledajmo koliko se takva slika o katoličanstvu uklapa u stereotip o naprednom zapadnom svijetu. Možete li, recimo, zamisliti da se na problem seksualnog zlostavljanja djece umjesto jemenskog imama, osvrnuo nekakav, na primjer, europski nadbiskup, pa mrtav-hladan objasnio kako je silovanje za malodobnu djecu mnogo manja trauma nego razvod roditelja? Iznenadili biste se: tu rečenicu zapravo i jest izgovorio poljski nadbiskup Jozef Michalik.

Kao i ostale, stavio sam ih u usta islamskih vjerskih vođa za potrebe eksperimenta. Redom: jedanaestogodišnju djevojčicu, koja je bez pristanka roditelja sterilizirana nakon što je odlučila roditi dijete začeto kad ju je silovao očuh, javno je – zamolivši ministra zdravstva da osobno pazi na njeno zdravlje – pohvalio predsjednik katoličkog Čilea Sebastian Pinera; da je “od silovanja djevojčica od strane njihovih vjerskih učitelja mnogo gori zločin kad te djevojčice abortiraju” izjavio je pak meksički nadbiskup Fabio Martinez Castilla; a seksualno nasilje, riječima kako bi se žene koje “u muškarcima izazivaju najgore instinkte” trebale “zapitati jesu li ovo same tražile” – napavši i one “koje poslužuju svojim muževima hladna jela” – opravdao je talijanski svećenik Piero Corsi iz San Terenza.

Idemo dalje: onu nesretnicu nije uhapsila vjerska policija u iranskom Mashhadu, zbog toga što je javno šetala otkrivenog lica, već francuska policija u Lavalley, jer joj je lice bilo – pokriveno. Mnogo gore prošla je ona trudnica što je ostala bez djeteta: bijesna rulja iz istog ju je razloga pretukla usred – Pariza.

Može još? Idiot koji je htio javno spaliti tri hiljade svetih knjiga ne pripada, jasno, Muslimanskoj braći: tri hiljade Kur’ana naumio je spaliti američki pastor Terry Jones. Lokalni izbori na kojima je pobijedio Nacionalni front nisu bili u Turskoj, već u Francuskoj: predsjednica te stranke, Marine Le Pen, muslimanske je ulične molitve usporedila s “okupacijom Francuske”. Iz iste je zemlje i tip koji je usred bajramskog slavlja u Lyonu naumio dići u zrak u džamiju punu muslimanskih vjernika. Vjerski vođa koji tvrdi kako je “Holokaust židovska izmišljotina” zapravo je poljski biskup Tadeusz Pieronek, nekadašnji bliski suradnik pape Ivana Pavla II, a onaj što drži mise sa svastikom talijanski je svećenik Angelo Idi iz Vigevana.

I sve to samo u posljednjih nekoliko mjeseci!

Najzad, ni onaj svećenik što je ulovio zlatnu ribicu u stvari uopće nije reis, nego biskup.

Kažem vam ja, vrag je stereotip.“

I kako to sve razumijeti, ali i „svariti“ unutar pret-političkog društva kao što je Bosna (i Hercegovina)? Pokušaćemo...u nastavcima koji slijede.

Sabahudin Hadžialić

gl. i odg. urednik
DIOGEN pro kultura magazin

27.10.2013.
Sarajevo,
Bosna i Hercegovina

Private WWW:
<http://sabahadzi.weebly.com>

Predstavljanje Zbornika se nastavlja...27.11.2013.